

7
тя, старецът щеше да се сплусе отъ развратъ и нечистотий....но послѣ за него.
Новата жена на Чорбаджи Вълко далечъ не се оказа като първата, еленчанката: тя
бѣше на рѣстъ дребна, зла и вироглава кокона и говорѣха, че чорбаджията даже я
пооивалъ, но това не пречеше да си живѣтъ добръ. Тя се хвалеше съ родѣтъ си го-
вореше открито, че мъжътъ и билъ простакъ кѣквѣто въ свѣта нѣма. Вълко я побѣх-
хѣта еднажъ дражъ и най-послѣ я остави. Тя никаква работа не върнеше, пѣкъ и
следъ смъртта на първата му жена, една отъ младитѣ слугини пое пѣлата къшовна
работа и сега коконата възпитана въ грѣдския вѣтрничевъ и ленивъ духъ, по
пѣлъ день стоеше на чекмата, четеше Полъ де Кока и гледаше на улипата. Тя оби-
чаше да се конти, комай само това правеше пѣлъ животъ, като се караше на чор-
баджията за гдето не и дава въ изобилие пари, и ~~преосеке отъ баща си~~. Чорбад-
джи Вълко обаче не искаше и да я чува и отъ нейнитѣ плачове и вкандали не
му мигаше окото. Той сѣкашъ не ги виждаше и махна веднажъ за винаги съ рѣка.
Ожени се той за нея, не защото тя бѣше домакиня, ами просто за нейната зестра
и защото бѣше най-благородната чорбаджийска дѣщеря, каквато трѣбоваше и може-
ше да вземе. Една на баща си тя му донесе сто хиляди гроша сухи пари и щеше
да му остави следъ смъртъ на баща си къща имоти и още пари. Кѣм заваренато му
дете Петърчо, тя се държеше хладно и го остави на произвала на съдбата, тѣй че
то израстна базъ майка и ако не бѣше чорбаджи Вълко го изпратилъ въ Елена при
дѣда си, то щеше много да страда отъ ~~кър~~ погърчената кокона. Детето той обичаше
много и просто трепереше за него но като разсъди кой знае защо, реши че та по-
добре ще бѣде да го махне отъ къщи. Може би то мѣхих му наумѣваше за покои-
ната, предъ която той бѣше виноватъ и смущаваше съвеста муросвенъ това поло-
жението му стана още по-лошо шамъ ~~Ванчо~~ втората му жена роли бѣа близнака
Груйо и Станко. Когато доиде време да се кръщаватъ стана сканделъ какви да
бѣдатъ имената и ~~Ванчо~~ ~~Ванчо~~ искаше да ~~их~~ кръсти, децата непременно съ грѣдски
имена и даже предлагаше такива чудовищни като, ~~Мисотини~~ ~~Дукли~~
но Вълко не искаше и да чува. Той се наложи, казватъ пакъ я понабилъ и децата
бѣха кръстени отъ попъ Михаила съ български имена. Въ деня на кръщението
чорбаджииската остана въ къщи. Хората разказваха, че отъ гнѣвъ тя се трыкала и
се кѣлнѣла, че нѣма да ги погледне и че децата не сж вече нейни щомъ носѣтъ
такива просташки имена. Въ яростъта си, тя дошла до тамъ, че се заканила да из-
кажи онай тайна за смъртъ на еленчанката и вила отъ яростъ. Чудно, наистина,
бѣше защо Чорбаджи Вълко кръсти децата си така. Азъ казахъ, че той бѣше се
речи погърчилъ, но тукъ съмъ принуденъ да изкажа моето мнение относно тоя фактъ.